

عنوان مقاله:

مبانی طراحی ساختمان در بافتهای فرسوده برمبنای معماری زمینه گرا

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مهندسی عمران، توسعه هوشمند و سیستم های پایدار (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

عبدالکریم قاضی زاده - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد، دانشگاه محقق اردبیلی.

بهرام گسیلی - استادیار گروه معماری، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه محقق اردبیلی.

توحید حاتمی خانگاهی - استادیار گروه معماری، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه محقق اردبیلی.

خلاصه مقاله:

در عصر حاضر طراحی ساختمانها برمبنای زمینه شان از اهم مباحث مطرح در حوزه ی معماری است. این زمینه ممکن است دارای ابعاد گوناگونی همچون، زمینه تاریخی، کالبدی، فرهنگی- اجتماعی و یا اقلیمی و کارکردی باشد. مداخله در بافت های فرسوده و طراحی بناها در این بافت ها لازم است در ارتباط با زمینه آن ها باشد تا شهر به یک کل هماهنگ از بناها دست یابد. هدف این تحقیق، ارائه اصول طراحی بناها در بافت های فرسوده با استفاده از معماری زمینه گرا میباشد. روش تحقیق، توصیفی - تحلیلی بوده و جمع آوری داده ها، به روش کتابخانه ای انجام شده است. در این پژوهش پس از شناخت و تحلیل مفاهیم مرتبط با زمینه گرایی و معماری زمینه گرا به بافت های فرسوده و نحوه مداخله در این بافت ها پرداخته شده است. نتایج حاکی از آن است که نحوه مداخله در بافت های فرسوده در کالبد و فعالیت آن ها است. در بناهای فرسوده نیز این نحوه مداخله می تواند کالبدی و فعالیتی باشد که با مولفه های زمینه گرایی همخوانی دارد. در انتها اصول طراحی بناها در بافت های فرسوده براساس مولفه های کالبدی، تاریخی، اقلیمی، فرهنگی و فعالیتی ارائه گردیدند. از این اصول می توان در هر منطقه ای، مطابق با شرایط اقلیمی، جغرافیایی، فرهنگی و اجتماعی استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

بافت های فرسوده، زمینه گرایی، معماری زمینه گرا، مداخله در بافت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311211>

